

ที่ พร ๐๐๒๓.๔/ว ๑๑๖๗

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบูรณ์ พร ๕๔๐๐

๑๗/กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อหารือเกี่ยวกับแนวทางการตราเทศบัญญัติควบคุมการปล่อยและจำหน่ายโคมลอย

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ และนายกเทศมนตรีเมืองแพร่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๓๒๙๘ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘

ด้วยกระทรวงมหาดไทย แจ้งเวียนความเห็นคณะกรรมการพิจารณาเร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับแนวทางการตราเทศบัญญัติควบคุมการปล่อยและจำหน่ายโคมลอยขึ้นใช้บังคับในเขตเทศบาลครั้งสิต สรุปได้ว่า ในประเด็นการควบคุมการปล่อยโคมลอย เนื่องจากการปล่อยโคมลอยได้สร้างหรืออาจสร้างปัจจุหามาตรฐานเดือดร้อนแก่ประชาชน เมื่อเทศบาลมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตามมาตรา ๕๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๙๖ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชน ในท้องถิ่นของตนเองเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามมาตรา ๑๖(๒๙) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๒ ดังนั้น เทศบาลจึงมีอำนาจในการออกเทศบัญญัติเพื่อป้องกันอคติภัยจากการปล่อยโคมลอยได้ แต่สำหรับในประเด็น การออกเทศบัญญัติควบคุมการจำหน่ายโคมลอยนั้น เนื่องจากเป็นการกระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการประกอบอาชีพ และไม่มีกฎหมายให้อำนาจในการจำกัดสิทธิของประชาชนในเรื่องนี้ จึงไม่สามารถออกเทศบัญญัติในลักษณะนี้ได้ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติ สำหรับอำเภอแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ถือเป็นแนวทางปฏิบัติตัวอย่าง

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนกร อึ้งจิตราพศาก)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการจังหวัด
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานกฎหมาย ระเบียบ และเรื่องร้องทุกข์
โทร. ๐-๕๔๕๓-๔๑๑๙

๔๗๖/๕๘ ค.ว. ๑๙ ๘๖/๕๘

๔๗๖/๕๘
๑๙ ๘๖/๕๘

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม ๑๐๒๐๐

ก.๗๘/

ที่ มา ๐๘๐๔.๓/ ๔ ๙๘๙๙

๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง หารือเกี่ยวกับแนวทางการตราเทศบัญญัติควบคุมการปล่อยและจำหน่ายโคมลอย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดชลบุรี)

สิ่งที่ส่งมาด้วย อ. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๐๖๗๗๗ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๒. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ ๑

ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๘ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ด้วยคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ ๑ ได้พิจารณาและให้ความเห็นในเรื่องหารือของจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดชลบุรีเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการตราเทศบัญญัติเพื่อควบคุมการปล่อยและจำหน่ายโคมลอยขึ้นใช้บังคับในเขตเทศบาล รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

กระทรวงมหาดไทยจึงขอส่งความเห็นดังกล่าวมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบเพื่อใช้ประกอบการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนกร จักรกฤษṇ)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มการกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระบบข้อมูล
โทร. ๐-๒๒๔๗-๙๐๓๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๗-๙๐๓๖

ที่ มา ๐๘๐๔.๓/๑๖๗๙๗

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐

๗ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง หารือเกี่ยวกับแนวทางการตราเทศบัญญัติควบคุมการปล่อยและจำหน่ายโคมลอย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

อ้างถึง ๑.หนังสือจังหวัดปทุมธานี ที่ ปท ๐๐๒๓.๔/๔๗๐ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๗

๒.หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๑๖๗๙๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาเร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑
ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๘ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดปทุมธานีได้ขอหารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติ กรณีที่เทศบาลรังสิตประสงค์
จะตราเทศบัญญัติควบคุมการปล่อยและจำหน่ายโคมลอยขึ้นใช้บังคับในเขตเทศบาลรังสิต
และกระทรวงมหาดไทยได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเร่างกฎหมายของ
กระทรวงมหาดไทยพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง นั้น

กระทรวงมหาดไทยขอแจ้งผลการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวดังนี้

๑. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

(๑) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒
มาตรา ๕๐ (๑) (๙) มาตรา ๕๓ (๑) และมาตรา ๕๖ (๑) กำหนดให้เทศบาลตั้งบล. เทศบาลเมืองและ
เทศบาลคร. มีหน้าที่ดูแลในเขตเทศบาลในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และมีหน้าที่อื่น
ตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาลด้วย ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย และมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง
กำหนดว่า เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อทอกฎหมายในกรณีดังต่อไปนี้ กล่าวคือ
(๑) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาลที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และ (๒) เมื่อมีกฎหมาย
บัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติ

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไข
เพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๗ ให้กำหนดให้องค์กรบริหารส่วนล้มเหลวที่ต้องทำ
ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลต่อไปนี้ กล่าวคือ (๔) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และมาตรา ๗๗
วรรคหนึ่ง กำหนดว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับ
ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลตัวเข้าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจ
หน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์กรบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติ
หรือให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติ ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเริ่กเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืน
ด้วยก็ได้ตามที่กำหนดให้ในกฎหมาย

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๖ กำหนดว่า ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์กรบริหารส่วนตำบล

/มีอำนาจ ...

มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ ก่าวศือ (๒๙) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ (๓๐) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๖) ในเรื่องการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยนั้น พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “สาธารณภัย” หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของคัตตรพิช ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณชนไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศและการก่อวินาศกรรมด้วย และพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ให้ความหมายของคำว่า “สาธารณภัย” หมายถึง ภัยที่เกิดแก่คนหมู่มากอย่างไฟไหม้ น้ำท่วมฯ ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีมาเป็นสาธารณณะ ไม่ว่าจะเกิดจากภัยธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังได้กำหนดแนวทางในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไว้ ก่าวศือ มาตรา ๒๐ กำหนดว่า ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่มีหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตน โดยมีผู้บริหารห้องดิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการห้องดิน และมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อำนวยการห้องดินดังกล่าว ให้ผู้อำนวยการห้องถิ่นมีอำนาจสั่งการควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานและอาสาสมัครให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และมาตรา ๒๑ ได้กำหนดว่า เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ใด ให้ผู้อำนวยการห้องดินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นนิเทศให้เข้าดำเนินการบังคับและบรรเทาสาธารณภัยโดยเร็ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นนิเทศให้เข้าดำเนินการบังคับและบรรเทาสาธารณภัยโดยเร็ว และแจ้งผู้อำนวยการอำเภอที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่นั้นและผู้อำนวยการจังหวัดทราบทันที ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้ผู้อำนวยการห้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ก่าวศือ (๑) สั่งข้าราชการพลเรือน พนักงานส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ เจ้าพนักงาน อาสาสมัคร และบุคคลใดๆ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามความจำเป็นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (๒) ใช้อาคาร สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และยานพาหนะ ของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยเท่าที่จำเป็นเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (๓) ใช้เครื่องมือสื่อสารของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ทุกระบบที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยหรือห้องที่ที่เก็บไว้เนื่อง (๔) ขอความช่วยเหลือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (๕) สั่งห้ามเข้าหรือให้ออกจากพื้นที่ อาคารหรือสถานที่ที่กำหนด และ (๖) จัดให้มีการส่งเคราะห์ผู้ประสบภัยโดยทั่วถึงและรวดเร็ว โดยพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติเพื่อใช้จัดป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และความในมาตรา ๒๑ (๑) ล้วนห้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติเพื่อใช้จัดป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และความในมาตรา ๒๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยดังกล่าว กำหนดให้ผู้อำนวยการห้องถิ่นมีอำนาจสั่งบุคคลใดๆ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย ให้ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งตามความจำเป็นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ เมื่อคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นเท่านั้น ไม่สามารถนำมายึดบังคับเพื่อควบคุมการปล่อยโคมลอยหรือบังไฟเพื่อป้องกันมิให้เกิดสาธารณภัยได้

(๓) โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๗๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๐ (๑) คือ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ชั่งมาตรา ๖๐ วรคหนึ่ง (๑) กำหนดให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาลที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ได้ และองค์การบริหาร ส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๗ (๔) คือ ป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย ชั่งมาตรา ๗๓ วรคหนึ่ง กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตของตนได้ ซึ่งการรักษาความสงบเรียบร้อยนั้น คือ การรักษาภาวะ ความสงบเรียบร้อยขึ้นใช้บังคับในเขตของตนได้ ซึ่งการรักษาความสงบเรียบร้อยนั้น คือ การรักษาภาวะ ความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ร่วมกันในสังคมโดยมีความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน และในการดำเนินพิธี โดยปกติสุ่นได้ และองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถตราข้อบัญญัติต่องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย อันได้แก่ อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแห้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตตน้ำ กระบวนการดูแลดูแลสัตว์ตระพืช ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณะชนไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้ เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหาย แก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ ขึ้นใช้บังคับในเขตของตนได้

พจนานุกรมศัพท์กฎหมายไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ยังได้ให้ความหมายของ คำว่า “ข้อบัญญัติ” หมายถึง กฎหมายที่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตราขึ้นเพื่อใช้บังคับในเขตขององค์การ บริหารส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ข้อบัญญัติเมืองพัทยา และให้ความหมายของคำว่า “ข้อบัญญัติห้องถิ่น” หมายถึง ข้อบังคับซึ่งออกโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ข้อบัญญัติเมืองพัทยา ข้อบัญญัติองค์การ บริหารส่วนตำบล ดังนั้น เทศบาล ข้อบัญญัติและข้อบัญญัติต่องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นกฎหมายที่เทศบาลและ องค์การบริหารส่วนตำบลตราขึ้นเพื่อใช้บังคับในเขตของตน และตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ มาตรา ๕ ได้ให้ความหมายของคำว่า “กฎ” ไว้หมายความว่า พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติห้องถิ่น ระเบียน ข้อบังคับหรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มีระบุ ให้ใช้บังคับแก่กรณีได้หรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ รวมทั้งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ ที่ได้ให้ความหมายของคำว่า “กฎ” ไว้เช่นเดียวกันว่า “กฎ” หมายความว่า พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติห้องถิ่น ระเบียน ข้อบังคับหรือบทบัญญัติอื่นที่มีผล บังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มีระบุ ให้ใช้บังคับแก่กรณีได้หรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ ชั่งมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองดังกล่าว ได้กำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจ พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงาน ทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยมีข้ออ้างกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎหมาย คำสั่งหรือ การกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอน โดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมีข้อบังคับ เทศบัญญัติ

และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลล้อนเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในเขตเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล จึงต้องกระทำให้ถูกต้องโดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามกฎหมายดังกล่าว เช่น ต้องไม่ตราเทศบาลบัญญัติหรือข้อบัญญัติ ที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้คลุกเคลียบ

การที่เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลจะตราเทศบาลบัญญัติหรือข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องใดขึ้นใช้บังคับในเขตของตนให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับสภาพของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ว่ามีข้อเท็จจริงใดเกิดขึ้นอันเป็นปัญหาอุปสรรคหรือความเดือดร้อนของประชาชนที่สมควรต้องตราเทศบาลบัญญัติหรือข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นใช้บังคับเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคหรือความเดือดร้อนดังกล่าวตามอำนาจหน้าที่ของตน เช่น มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหานี้เรื่องความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือความไม่ปลอดภัยอันเกี่ยวกับสาธารณภัยในเขตของตนอย่างไร เพียงใด เกิดจากสาเหตุใด การพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมของพื้นที่และความเป็นอยู่ของประชาชนเพื่อพิจารณาว่าสมควรนำวิธีการใดมาใช้ปฏิบัติในการแก้ไขปัญหานี้เรื่องดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น

(๔) เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้นแล้วเห็นว่า หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในเขตเทศบาลครรงสิตมีบริเวณที่มีบ้านเรือน อาคารร้านค้าอยู่หนาแน่น และในช่วงเทศกาลสละยกระดงมีประชาชนจำนวนมากทั้งในเขตเทศบาลครรงสิตและนอกเขตเทศบาลจุดไฟปล่อยโคมลอย แทนการลอยกระดง ซึ่งในการปล่อยโคมลอยดังกล่าวได้สร้างหรืออาจสร้างปัญหาความเดือดร้อนแก่ประชาชน กล่าวคือ โคมลอยได้ลอยไปติดหรือลอยไปตกพادสายไฟฟ้าส่งผลผลกระทบให้ไฟฟ้าดับ ไฟไหม้เส้าส่งวิทยุสื่อสาร ลอยไปติดอาคารบ้านเรือนของประชาชนจนเกิดอัคคีภัย ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจ ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตพื้นที่ของตน ตามที่เทศบาลครรงสิตซึ่งมา อันดีอีกเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนในพื้นที่แล้ว และการปล่อยโคมลอยก็มิใช่ศิลปะ จารีตประเพณี หรือวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นที่ปฎิบัติกันมาก่อน และการควบคุมการปล่อยโคมลอยมิได้กระทำการต่อสิทธิที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เช่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ใช้อยู่ ดังนั้น เมื่อเทศบาลครรงสิตได้พิจารณาถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วเห็นว่า มีความจำเป็นเพื่อที่จะคุ้มครองประโยชน์สาธารณะของประชาชนในเขตของตนเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยอันเนื่องจากเหตุดังกล่าวแล้ว เทศบาลครรงสิตก็สามารถตราเทศบาลบัญญัติของเทศบาลครรงสิตเพื่อควบคุมการปล่อยโคมลอยเพื่อมิให้บุคคลใดทำการปล่อยโคมลอยในอันที่จะทำหรืออาจทำให้เกิดผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ในเขตเทศบาลครรงสิต เช่น เกิดเพลิงไหม้หรือความเสียหายอื่นใด เพื่อรักษาภาวะความเป็นอยู่ของประชาชน ที่อยู่ร่วมกันในสังคม โดยมีความปลอดภัยให้กับ ร่างกายและทรัพย์สิน และในการดำเนินเชิงปฏิบัติได้โดยต้องกำหนดวิธีการให้เหมาะสม ไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม สร้างขั้นตอนที่ไม่จำเป็น ป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควรและสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น เช่น การกำหนดบริเวณห้ามปล่อย หรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควรและสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น การกำหนดบริเวณห้ามปล่อย โคมลอย หรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เมื่อเวลาหรือเมื่อไหร่ในการปล่อยโคมลอยที่ปลอดภัย ขึ้นไปใช้บังคับ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบมาตรา ๕๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗

๒. คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า เทศบาลครรงสิตจะออกเทศบาลบัญญัติเพื่อควบคุมการปล่อยและจําหน่ายโคมลอยได้หรือไม่ เนื่องจากในบริเวณเขตเทศบาลครรงสิต มีบ้านเรือน อาคารร้านค้าอยู่หนาแน่น และในช่วงเทศกาล

โดยกระทรวงมีประชาชนจำนวนมากทั้งในเขตเทศบาลนครรังสิตและนอกเขตเทศบาลจุดไฟปล่อยโคมลอย
แกนการลอยกระหง ซึ่งในการปล่อยโคมลอยดังกล่าวได้สร้างหรืออาจสร้างปัญหาความเดือดร้อนแก่
ประชาชน นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๖๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดว่า เทศบาล
มีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อบทกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาล
ที่กำหนดไว้ ซึ่งตามมาตรา ๕๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดให้เทศบาลมีหน้าที่ต้องทำในเขต
เทศบาลเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และมาตรา ๑๖ (๒๙) แห่งพระราชบัญญัติ
กำหนดแผนและชั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดให้เทศบาล
มีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองเกี่ยวกับ
การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เทศบาลมีอำนาจ
หน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของประชาชน ดังนั้น
เทศบาลนครรังสิตจึงมีอำนาจออกเทศบัญญัติ เพื่อใช้บังคับในเขตของตนเพื่อป้องกันการเกิดอัคคีภัยจาก
การปล่อยโคมลอยได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของตนได้
ตามมาตรา ๖๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ มีความเห็น
เพิ่มเติมว่า กรณีการควบคุมการจำหน่ายโคมลอยนั้น เห็นว่า กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะควบคุม
การจำหน่ายโคมลอยจะมีผลกระทบถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการประกอบอาชีพได้อีกทั้ง
กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ไม่มีบทบัญญัติใดให้อำนาจในการจำกัดสิทธิของ
ประชาชนในเรื่องนี้ไว้ นอกจากนั้นการที่ประชาชนซื้อโคมลอยไปก็ไม่หมายความว่าจะต้องมีการปล่อย
โคมลอยในเขตเทศบาลนครรังสิตเสมอไป ดังนั้น การควบคุมการจำหน่ายโคมลอยจะต้องคำนึงถึงสิทธิและ
เสรีภาพของประชาชน ในการประกอบอาชีพด้วย

กระทรวงมหาดไทยจึงขอให้จังหวัดปทุมธานีนำความเห็นดังกล่าวไปใช้ประกอบการพิจารณา
ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรินทร์ จักราภก)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
ผู้หน้ากงลุ่มการกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๘๐๓๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๔๑-๘๐๓๖

รายงานการประชุม

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ ๑
ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘

วันพุธที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ณ ห้องประชุมสำนักกฎหมาย สป. ชั้น ๖ อาคารสถาบันดำรงราชานุภาพ กระทรวงมหาดไทย

ผู้มาประชุม

๑. นายแก่นเพชร	ช่วงรังษี	ประธานกรรมการ
	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ด้านบริหาร	
๒. นายอัครเดช	เจิมศิริ	กรรมการ
	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	
๓. ศ. พิเศษ กมลชัย	รัตนสกาววงศ์	กรรมการ
๔. นายสุพล	ยุติราดา	กรรมการ
๕. นายชูเกียรติ	รัตนชัยชาญ	กรรมการ
๖. นายบริญญา	อุดมทรัพย์	กรรมการ
๗. นายพินัย	อนันตพงศ์	กรรมการ
๘. นายธวัชชัย	ฟึกอังกร	กรรมการ
๙. นายเอกศักดิ์	ตรีกฤษณาสวัสดิ์	กรรมการ
๑๐. นายกฤติธาตุ	Jarvis Ng	กรรมการ
	รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สป.	
๑๑. นายคณิต	คงช่วย	กรรมการและเลขานุการ
	นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย สป.	
๑๒. นายยงยุทธ	ชั้นประเสริฐ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
	นิติกรชำนาญการ สำนักกฎหมาย สป.	

ผู้ไม่มาประชุม

๑. นายสรวัสดิ์	ส่งสัมพันธ์	สาขาวิชาประชุม
๒. ศ. พิเศษ ยุวัฒน์	วุฒิเมธี	สาขาวิชาประชุม
๓. นางสาววัฒนา	บุนนาค	สาขาวิชาประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวจิตราลดา	เหลืองกิริมย์	นิติกรชำนาญการ สำนักกฎหมาย สป.
๒. นางสาวชี้ชูภรณ์ ဂoto	กุญชู	นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.
๓. นายมนคลชัย	ศสสหดง	นิติกรปฏิบัติการ สำนักกฎหมาย สป.

ผู้แทนกรรมการปกครอง (ล้วนช้าการสอบสวนและนิรโทษ)

๑. นายภากรชัย	ชาญรักษ์กุล	ผู้อำนวยการส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๒
๒. นายบรรเทน	บรรคองวงศ์	หัวหน้ากลุ่มสามารถบูรณะ
๓. นายสมชัย	เลิศประลักษิพันธ์	หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานและระบบเบิกบัญชี

ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น(สำนักกฎหมายและระบบเบิกบัญชี)

๑. นายสัญจิต	พวงนาค	ผู้อำนวยการส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล
--------------	--------	-------------------------------------

๒. นางสาวสุขวิสา ศรีสุเทพ

นิติกรชำนาญการ

ผู้แทนจังหวัดปทุมธานี

๑. นายอัตรชฎา	สมสะอาด
๒. นายมนตรี	มากเพชร
๓. นายสมยศ	พงศ์ธิราการ
๔. นายอาทิตย์วนัน	วงศ์จีน

หัวหน้ากลุ่มกฎหมาย สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
หัวหน้างานท้องถิ่น
รองปลัดเทศบาลนครรังสิต
หัวหน้าฝ่ายนิติการ เทศบาลนครรังสิต

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประชุมแจ้งที่ประชุมทราบ
- ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่อง汇报รายงานการประชุม
รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ ๑
ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ วันพุธที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯได้ตรวจพิจารณารายงานการประชุมดังกล่าวแล้วไม่มีการแก้ไข
มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของ
กระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ วันพุธที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา
๓.๑ กรรมการปักครองได้ขอหารือกรณีการจัดตั้งมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ไม่เป็นไปตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ผู้แทนการปักครองซึ่งแจ้งว่า

๑. เรื่องเดิม

กรุงเทพมหานครได้ส่งคำขออนุญาตจดทะเบียนจัดตั้ง “มูลนิธิรังษียา” มาเพื่อให้
ปลัดกระทรวงมหาดไทยในฐานะนายทะเบียนมูลนิธิกรุงเทพมหานครพิจารณาอนุญาตให้จดทะเบียนจัดตั้ง
และการปักครอง (สำนักการสอบสวนและนิติการ) เด็ตตรวจสอบคำขอและเอกสารประกอบการขออนุญาต
จดทะเบียนจัดตั้งแล้วเห็นว่าครบถ้วนถูกต้อง จึงได้เสนอความเห็นต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยในฐานะ
นายทะเบียนมูลนิธิกรุงเทพมหานครให้พิจารณาอนุญาตจดทะเบียนต่อไป

๒. ข้อเท็จจริง

๒.๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานปักครองกระทรวงมหาดไทย มีความเห็นว่า สำนักการสอบสวนและ
นิติการ กรมการปักครอง จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่ออกโดย ๓ (๓) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมาย งานนิติกรรมสัญญา งานเกี่ยวกับ
ท.ศ.๒๕๕๘ มีอำนาจหน้าที่ตามข้อ ๓ (๓) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมาย งานนิติกรรมสัญญา งานเกี่ยวกับ
ความติดตามทั่วไป อาญา งานคดีปักครอง และงานคดีที่ไม่ใช่อาชญากรรมหน้าที่ของกรม รวมทั้งการให้คำปรึกษา
เช่นเดียวกับความข้อกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม ซึ่งรวมถึงการตราและออกสูตรในกรอบ
กิจกรรมของมูลนิธิ อนุญาต ตามพระราชบัญญัติการพันธน พุทธศักราช ๒๕๗๘ การที่มูลนิธิตั้งสำนักงานมีวัตถุประสงค์
เพื่อการมีส่วนร่วม ความร่วมมือ ความต่อเนื่อง ความเข้มแข็ง ในการดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในกฎหมาย
และมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้ระบุไว้ในกฎหมาย ที่ได้รับอนุญาต หรือมอบหมายให้ดำเนินการ หรือจ่ายราชวัล ให้อำนาจให้กับ
สำนักงานลักษณะแบ่งหรือหน่วยงานที่ได้รับอนุญาต หรือมอบหมายให้ดำเนินการ หรือจ่ายราชวัล เพื่อช่วยเหลือ
สำนักงานลักษณะแบ่งหรือหน่วยงานที่ได้รับอนุญาต หรือมอบหมายให้ดำเนินการ หรือจ่ายราชวัล เพื่อช่วยเหลือ
ส่งเสริม สนับสนุน ให้การสนับสนุนแก่ราชการและเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักการสอบสวนและนิติการท่านนี้
รวมทั้งสนับสนุนกิจการและการดำเนินการของสำนักงานลักษณะแบ่งรัฐบาลด้านสาธารณประโยชน์ และ
ลักษณะภูมิศาสตร์ อาจเกิดปัญหาการมีส่วนได้เสีย เนื่องจากกรรมการและเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิ ฯ เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ใช้
ลักษณะภูมิศาสตร์ อาจเกิดปัญหาการมีส่วนได้เสีย เนื่องจากกรรมการและเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิ ฯ เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ใช้

ห้องถิน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติห้องถินเพื่อควบคุมการค้าและการปล่อยโคมลอยและการจดบั้งไฟในแต่ละพื้นที่ที่เห็นสมควรตามความเหมาะสม จึงให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาให้ความเห็นว่า กรณีเข่นน้อญี่ในอ่านาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

๒. ข้อกฎหมาย

๒.๑ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง

๒.๒ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑

๒.๓ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนห้องถิน พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๖

๒.๔ พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖

๒.๕ พระราชบัญญัติจัดทำให้เกิดภัย ให้ความหมายของคำว่า “สาธารณภัย” หมายถึงภัยที่เกิดแก่คนหมู่มากอย่างไว้ไหม้ น้ำท่วมฯ ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีมาเป็นสาธารณภัย ไม่ว่าจะเกิดจากภัยธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ

๒.๖ พจนานุกรมศัพท์กฎหมายไทย จะบัญญัติให้ความหมายของคำว่า “ความสงบเรียบร้อยของประชาชน” หมายถึง ภาระความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ร่วมกันในสังคมโดยมีความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน และในการดำเนินชีวิตโดยปกติสุข และคำว่า “ข้อบัญญัติ” หมายถึง กฎหมายที่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตราขึ้นเพื่อใช้บังคับในเขตขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ข้อบัญญัติเมืองพัทยาและคำว่า “ข้อบัญญัติห้องถิน” หมายถึง ข้อบังคับซึ่งออกโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ข้อบัญญัติเมืองพัทยา ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

๓. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วมีความเห็น ดังนี้

๓.๑ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ มาตรา ๕๐ (๑)(๙) มาตรา ๕๓(๑) และมาตรา ๕๖ (๑) กำหนดให้เทศบาลตำบลบ. เทศบาลเมืองและเทศบาลนคร มีหน้าที่ดูแลในเรื่องการรักษาความสะอาดเรียบร้อยของประชาชน และมีหน้าที่อันภายน้ำด้วยบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาลด้วย ทั้งนี้ด้วยอยู่ภัยได้บังคับของกฎหมาย และมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งกับบทกฎหมายใดก็ได้ต่อไปนี้ (๑) ที่อยู่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาลที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรือให้มีอำนาจตราเทศบัญญัติ

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๗ ให้กำหนดให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดูแลในเรื่องการบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้ (๑) กล่าวคือ ได้กำหนดให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดูแลในเรื่องการบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้ กล่าวคือ (๔) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับ ในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อบัญญัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้กฎหมายเพื่อบัญญัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้

เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือมีลักษณะเป็นการสร้างขึ้นตอน โดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้คุณพินิจโดยมิชอบ การตราเทศบัญญัติ และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วน ตำบลอันเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในเขตเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลจึงต้องกระทำให้ถูกต้องโดย คำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามกฎหมายดังกล่าว เช่น ต้องไม่ตราเทศบัญญัติหรือข้อบัญญัติที่มีลักษณะเป็นการเลือก ปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือเป็นการสร้างขึ้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้คุณพินิจโดยมิชอบ

การที่เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลจะตราเทศบัญญัติหรือข้อบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนตำบลในเรื่องใดขึ้นใช้บังคับในเขตของตนให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงต้องพิจารณาจาก ข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับสภาพของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ว่ามีข้อเท็จจริงใดเกิดขึ้นอันเป็น ปัญหาอุปสรรคหรือความเดือดร้อนของประชาชนที่สมควรต้องตราเทศบัญญัติหรือข้อบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนตำบลซึ่งใช้บังคับเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคหรือความเดือดร้อนดังกล่าวตามอำนาจหน้าที่ของตน เช่น ส่วนตำบลซึ่งใช้บังคับเพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่องความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือความไม่ปลอดภัยอันเกี่ยวกับ มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหานี้ในเรื่องความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือความไม่ปลอดภัยอันเกี่ยวกับ สาธารณภัยในเขตของตนอย่างไร เพียงใด เกิดจากสาเหตุใด การพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมของพื้นที่และความ เป็นอยู่ของประชาชนเพื่อพิจารณาว่าสมควรนำวิธีการใดมาใช้ปฏิบัติในการแก้ไขปัญหานี้ในเรื่องดังกล่าวให้ เห็นจะสมกับสภาพของท้องถิ่น

๓.๕ จากบทบัญญัติของกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้น สามารถนமามพิจารณาเพื่อวินิจฉัยใน ประเด็นที่จังหวัดปทุมธานีหารือมาและประเด็นที่กระทรวงมหาดไทยได้ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พิจารณาให้ครัวเรือนข้างต้นได้ ดังนี้

(๑) ประเด็นที่จังหวัดปทุมธานีหารือมา หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในเขตเทศบาลนครรังสิต มีบริเวณที่มีบ้านเรือน อาคารร้านค้าอยู่หนาแน่น และในช่วงเวลาการล้อมกรุงเทพมหานครของประชาชนจำนวนมากที่นี่ เป็น เขตเทศบาลนครรังสิตและนอกเขตเทศบาลจุดไฟปล่อยโคลมลอยแห่นการลอยกระทง ซึ่งในการปล่อยโคลมลอย ดังกล่าวได้สร้างหรืออาจสร้างปัญหาความเดือดร้อนแก่ประชาชน กล่าวคือ โคลมลอยได้ลอยไปเบ็ดเตล็ดหรือลอยไป ตกพادสายไฟฟ้าส่งผลกระทบไฟฟ้าดับ ไฟไหม้เสาส่งวิทยุสื่อสาร ลอยไปติดอาคารบ้านเรือนของประชาชน ตามเกิดอัคคีภัย ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจ ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตพื้นที่ของตน ตามที่ จังหวัดปทุมธานีแจ้งมา อันถือเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนในพื้นที่แล้ว และ เทศบาลนครรังสิตซึ่งแจ้งมา อันถือเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนในพื้นที่แล้ว และ การปล่อยโคลมลอยก็มิใช่ศีลประทับ จารีตประเพณี หรือวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นนี้ที่ปฏิบัติกันมาก่อน และ การควบคุมการปล่อยโคลมลอยมิได้กระทบต่อสิทธิที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เช่น ตามรัฐธรรมนูญ การควบคุมการปล่อยโคลมลอยมิได้กระทบต่อสิทธิที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เช่น ตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยที่ใช้อยู่ ดังนั้น เมื่อเทศบาลนครรังสิตได้พิจารณาถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วเห็นว่า มีความจำเป็นเพื่อที่จะคุ้มครองประโยชน์สาธารณะของประชาชนในเขตของตนเทือรักษากำลังของเทศบาลฯ ให้คงเดิม จึงน้อมนำเรื่องดังกล่าวมาถกเถียงและดำเนินการ จึงได้แก้ไขและปรับปรุง ให้สอดคล้องกับกฎหมายที่มีอยู่แล้ว จึงกำหนดให้ห้ามคนเดินทางไปปล่อยโคลมลอยในวันที่จะนำเรือข้ามแม่น้ำที่ให้ไว้กีดกันกระทบต่อความ สงบเรียบร้อยของประชาชนในเขตเทศบาลนครรังสิต ซึ่ง แก้ไขแล้วใหม่หรือความเสียหายดังนี้ด เพื่อรักษา ระบบทrust ของประชาชนในเขตเทศบาลนครรังสิต ซึ่ง แก้ไขแล้วใหม่หรือความเสียหายดังนี้ด เพื่อรักษา ความสะอาดเป็นอยู่และบรรเทาภัยที่ดูรุกรานให้ลดลงได้ โดยผู้ฝึกความประพฤติวินัย ร่างกายและทัศนคติ ให้รักษา และ ความสะอาดเป็นอยู่ชุมชนที่ดูรุกรานที่ดูรุกราน ให้ลดลงได้ โดยผู้ที่ต้องก่อหนี้ภาระให้หมายรวม ไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดย ในการดำเนินธุรกิจโดยปกติสุขได้ โดยที่ต้องก่อหนี้ภาระให้หมายรวม ไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดย ไม่เป็นธรรม ลรรจังหวัดที่ไม่จำเป็น หรือสร้างภาระแก่ประชาชนเกินสมควรและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ท้องถิ่น เช่น การก่อหนี้ภาระให้หมายรวม ไม่จำเป็น หรือก่อหนี้ภาระให้หมายรวม หรือภาระที่วิธีการ เสื่อเวลาหรือเงินใจใน การปล่อยโคลมลอยที่ปล่อยด้วย ขั้นใช้บังคับ โดยอาศัยอัตราจามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบมาตรา การปล่อยโคลมลอยที่ปล่อยด้วย ขั้นใช้บังคับ โดยอาศัยอัตราจามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบมาตรา ๔๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๒

(๖) สำหรับประเด็นที่กระทรวงมหาดไทยขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาให้ความเห็น กรณีที่จังหวัดชลบุรีได้มีหนังสือหารือต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย ว่าในช่วงเทศบาลวันถอยกระทรวงห่วงวันที่ ๑๖-๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ มีนักท่องเที่ยวมาถอยกระทรวงจำนวนมาก การปล่อยโคลมloy ก่อให้เกิดปัญหาที่สำคัญกับสังคม ชุมชนส่วนรวมหลายประการ เช่น การเกิดอัคคีภัย การทำให้ระบบไฟฟ้าขัดข้อง อุบัติเหตุการจราจร ผลกระทบทางทะเล และยังเข้าไปรบกวนเส้นทางการบิน อันอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อเครื่องบิน จังหวัดชลบุรีจึงขอหารือถึงแนวทางปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมการปล่อยรวมทั้งบังไฟด้วย นั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่ากรณีของเทศบาลสามารถดำเนินแนวทางที่กล่าวไว้ข้างต้นมาใช้พิจารณาได้ โดยต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากปัญหาอุปสรรคและความต้องร้อนของประชาชนประกอบกับข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ของเทศบาลแต่ละแห่งเป็นกรณีไป ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลก็อาจดำเนินการในลักษณะเดียวกันนี้ได้ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๖๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องดังกล่าวได้

๓.๕ เนื่องจากการพิจารณาในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ อันเกี่ยวกับความปลอดภัยของประชาชน แต่จากการทบทวนสิทธิของประชาชนในเรื่องเกี่ยวกับประเพณีด้ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาเรื่องนี้ เป็นไปด้วยความรอบคอบ ถูกต้อง นำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นควรขอให้คณะกรรมการพิจารณาสร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอีกชั้นหนึ่ง หรือมีแนวทางปฏิบัติ ที่ถูกต้องและมาตรฐานในการแก้ไขปัญหานี้อย่างไร

สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณากรณีการออกข้อบัญญัติในเรื่อง การควบคุมการจำหน่ายหรือการปล่อยโคลมถอยเพื่อป้องกันการเกิดเหตุอัคคีภัยที่อาจจะเกิดขึ้นจากการปล่อยโคลมถอยของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วมีความเห็นดังนี้

๓. สำหรับเทศบาลตามมาตรา ๔๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ กำหนดให้เทศบาล มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนในเขตเทศบาล และตาม มาตรา ๑๖ (๒๙) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นฯ กำหนดให้เทศบาลมีหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณูปโภคและสุขาภิบาลเพื่อประชาชนใน ท้องถิ่นของตนเองเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เมื่อเทศบาลมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรักษา ความสงบเรียบร้อยของประชาชนและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในเขตเทศบาล ดังนั้น เทศบาลจึงมี อำนาจออกเทศบัญญัติเพื่อใช้บังคับในเขตเทศบาลได้ โดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามมาตรา ๑๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ

๓. ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๑๙(๔) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๑๖(๒๙) แห่งพระราชบัญญัติอำนาจหนัดเด่นและขั้นตอนการ กระบวนการยุติธรรมในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดให้อธิบดีการบริหารความชัดเจนเป็นผู้ ที่ดำเนินการจัดตั้งและบริหารสถานที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ใช่ผู้อธิบดีการบริหารส่วนตำบล ที่ดำเนินการจัดตั้งและบริหารสถานที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น องค์การ บริหารส่วนตำบล สามารถออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล

แต่เนื่องจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความเห็น จึงเห็นควรส่งเรื่องดังกล่าวหารือคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเสนอ ทั้งนี้ นายจรินทร์ จักพาก รองปลัดกระทรวงมหาดไทย หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เห็นชอบให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยช่วยพิจารณาให้ความเห็น

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ ได้พิจารณาข้อหารือการตราข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมการปล่อยและจำหน่ายโคมลอย รวมถึงการจุดบังไฟ โดยรับฟังข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและผู้แทนจังหวัดปทุมธานีแล้วปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสงค์จะตราข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมการปล่อยและจำหน่ายโคมลอยและการจุดบังไฟ ก็เพื่อป้องกันการเกิดอัคคีภัยจากการปล่อยโคมลอยและการจุดบังไฟ คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. กรณีประดิษฐ์ที่จังหวัดปทุมธานีหารือว่าเทศบาลครองสิตจะออกเทศบัญญัติเพื่อควบคุมการปล่อยและจำหน่ายโคมลอยได้หรือไม่ เมื่อจากในบริเวณเขตเทศบาลครองสิต มีบ้านเรือน อาคารร้านค้าอยู่หนาแน่น และในช่วงเทศกาลลอยกระทงมีประชาชนจำนวนมากทั้งในเขตเทศบาลครองสิตและนอกเขตเทศบาลจุดเพลิงโคมลอยแห่งการลอยกระทง ซึ่งในการปล่อยโคมลอยตั้งกล่าวไว้สร้างภัยอันตรายแก่ประชาชน นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๖๐(๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดตั้งให้เทศบาลมีหน้าที่ต้องทำในเชต ที่กำหนดไว้ ซึ่งตามมาตรา ๕๐(๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดให้เทศบาลมีหน้าที่ต้องทำในเชต ที่กำหนดและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้เทศบาล มีหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณูปโภคและสุขาภิบาลเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองเกี่ยวกับการบังกันและบรรเทาสาธารณภัย เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เทศบาลมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และมาตรา ๑๙ (๒๙) แห่งพระราชบัญญัติ กำหนดและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้เทศบาล นั้นเป็นผู้จัดทำกฎหมายเพื่อป้องกันการเกิดอัคคีภัยจากการปล่อยโคมลอยได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อบัญญัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของตนได้ตามมาตรา ๖๐(๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ

๒. กรณีประดิษฐ์ที่กระทรวงมหาดไทยขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณา ที่ความเห็นกรณีที่จังหวัดชลบุรีขอหารือถึงแนวทางปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมการปล่อยโคมลอย ในช่วงเทศกาลวันลอยกระทง รวมทั้งการจุดบังไฟของเทศบาลและองค์กรบริหารส่วนตำบล นั้น เห็นว่ากรณี จังหวัดชลบุรี นั้น คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ ได้ให้ความเห็นไว้แล้วตามข้อ ๓ ส่วนกรณีอื่นๆ การบริหารส่วนตำบล นั้น เห็นว่าตามมาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๗ องค์กรบริหารส่วนตำบลจะต้องข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลที่ได้รับสถาปนาโดย องค์กรบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อบัญญัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของ องค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งตามมาตรา ๖๐(๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และมาตรา ๑๙(๒๙) แห่งพระราชบัญญัติ กำหนดและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตองค์กร บริหารส่วนตำบล ประกอบกับบังไฟเป็นตอกไม้เทืองตามความหมายของคำว่า “ตอกไม้เทือง” ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติอาชุบืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาชุบืน พ.ศ. ๒๕๔๐

โดยมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติังกล่าวกำหนดให้การทำสั่งนำเข้าหรือค้าซึ่งดอกไม้เพลิง (บังไฟ) ห้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนห้องที่ โดยไม่ได้รวมถึงการจุดบังไฟด้วย ดังนั้น การจุดบังไฟจึงต้องควบคุมตามบทบัญญัติกฎหมายอื่นที่ให้อำนาจไว้ เมื่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของประชาชน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีอำนาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อป้องกันการเกิดอัคคีภัยจากการปล่อยโคมลอย รวมทั้งจุดบังไฟได้เท่าที่ไม่ชัดหรือແย়งต่อ กฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของตนได้ตามมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลฯ

คณะกรรมการพิจารณาเรื่องกฏหมายฯ มีความเห็นเพิ่มเติมว่ากรณีการควบคุมการจำหน่ายโคมลอยนั้น เห็นว่ากรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะควบคุมการจำหน่ายโคมลอยจะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการประกอบอาชีพได้ อีกทั้ง กฏหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ไม่มีบทบัญญัติใดให้อำนาจในการจำกัดสิทธิของประชาชนในเรื่องนี้ไว้ นอกจากนั้นการที่ประชาชนซื้อโคมลอยไปก็ไม่ได้มายความว่าจะต้องมีการปล่อยโคมลอยในเขตเทศบาลครรังสีต่ำไป ดังนั้น การควบคุมการจำหน่ายโคมลอยจะต้องคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการประกอบอาชีพด้วย

มติที่ประชุม ให้กรรมสั่งเสริมการปกครองห้องถิ่นรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องกฏหมายฯ เป็นจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ระบุบาระที่ ๕

เรื่องอื่น ๆ

- ไม่มี

คลิกประชุมวาระ ๑๑.๓๐ น.

(นายยงยุทธ ชัยประเสริฐ)

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการฯ

ผู้จัดรายงานการประชุม

(นายคณิต คงช่วง)

กรรมการและเลขานุการฯ

ผู้ตรวจสอบรายงานการประชุม